

საქმე №1/3952-19

№-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

12 სექტემბერი 2019 წელი

თბილისი

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და
არსებითი განხილვის კოლეგიის მოსამართლე ელენე
გოგუაძემ
ანა სოსელიას მდივნობით**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გ-----ი,

სტაჟიორ პროკურორი - ა-----,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ვ-----ა, დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, (პირადი #-----), ნასამართლობის მქონე,
საშუალო განათლების მქონე, დასაოჯახებელი, რეგისტრირებული
და ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----

ადვოკატი - ა-----ა

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის
126-ე მუხლის პირველი ნაწილი.

სხდომის სახე: ღია

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

წარდგენილი ბრალდების არსი:

2019 წლის 27 ივლისს, დღის საათებში, თბილისში, გ-----
----- მიმდებარე ტერიტორიაზე რასობრივი დისკრიმინაციის
მოტივით, ყოველგვარი მიზეზის გარეშე, ვ-----ამ კანის
ფერის გამო მიიჩნია რა არაქართველად, ფიზიკური შეურაცხყოფა

მიაყენა ი-----ის მოქალაქე ხ-----ს, კერძოდ სახის არეში ორჯერ ძლიერად დაარტყა მუშტი, რა დროსაც ყველა შემთხვევაში ი-----ის მოქალაქე ხ-----მა განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

სასამართლომ დაადგინა:

2019 წლის 27 ივლისს, დღის საათებში, თბილისში, გ-----
----- მიმდებარე ტერიტორიაზე, ვ-----ამ ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ი-----ის მოქალაქე ხ-----ს, კერძოდ სახის არეში ორჯერ ძლიერად დაარტყა მუშტი, რა დროსაც ყველა შემთხვევაში ი-----ის მოქალაქე ხ-----მა განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

სასამართლოს დასკვნა ვ-----ას მიერ დანაშაულის ჩადენის თაობაზე, გარდა ბრალდებულ ვ-----ას აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას - მოწმეების: ლ-----ის, მ-----ის, ს-----
-----ის, ხ-----ის, ვ-----ას გამოკითხვის ოქმებით მიღებულ ინფორმაციას, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმს, პირის ამოცნობის ოქმებს და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. ამავე კოდექსის 220-ე მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, წინასასამართლო სხდომის მოსამართლე მხარეთა მონაწილეობით ამტკიცებს ასევე იმ მტკიცებულებათა ჩამონათვალს, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან. მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდებულ ვ-----ას სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც, ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მესამე ნაწილის შესაბამისად,

„გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი თავის თავში გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდებას, ან წარდგენილ ბრალდებაში გამართლებას უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე.

სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლით კრიმინალიზებულია ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ამ დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა, თუმცა, ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა არ უკავშირდება ჯანმრთელობის მნიშვნელოვან, საშიშ დაზიანებას. ცემა გამოიხატება დაზარალებულის სხეულზე არაერთ დარტყმაში, რამაც თავის მხრივ, შესაძლებელია, გამოიწვიოს სხეულის ანატომიური მთლიანობის დარღვევა (ნაკაწრები, სისხლნაჟღენტები, ზედაპირული დაჟეჟილობანი, მცირე ჭრილობები). ქმედების ცემად ან სხვაგვარ ძალადობად დაკვალიფიცირებისათვის განმსაზღვრელია, რომ სუბიექტის ქმედებას - ერთჯერად ან არაერთჯერად ძალადობრივ ქმედებას მოჰყვეს მსხვერპლისათვის ფიზიკური ტკივილი, ამასთან, ზემოაღნიშნულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზიანება მისი ხანმოკლე მოშლით ან საერთო შრომისუნარიანობის თუნდაც უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვით.

რაც შეეხება - ქმედების ჩადენას რასობრივი დისკრიმინაციის მოტივით, სასამართლო განმარტავს, რომ კარსონი და სხვები გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ (*Carson and others v.*

the United Kingdom) [დიდი პალატა], N42184/05, §61, ECHR 2010 ევრო სასამართლომ დაადგინა, რომ მხოლოდ განსხვავებები მოპყრობაში, განსაზღვრული ნიშან-თვისებების ან „სტატუსის“ გამო, საკმარისია იმისათვის, რომ აღმოჩნდეს დისკრიმინაცია მე-14 მუხლის დარღვევა, განსხვავება მოპყრობაში დისკრიმინაციულია, თუ მას არ აქვს ობიექტური და გონივრული გამართლება. ბრალდებულ ვ-----
-----იას სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით აღნიშნული ფაქტი არ დადასტურებულა. ამის შესახებ არ საუბრობს არც დაზარალებული, არც ფაქტის შემსწრე მოწმეები, მათ მიერ გამოძიებისთვის მიცემულ ჩვენებებში (რომელიც მხარეების მიერ უდავოდ არის გამხდარი), ასევე სასამართლო მიუთითებს, რომ თავად ბრალდებულმა როგორც გამოძიებისას და ასევე სასამართლო სხდომაზე განაცხადა, რომ ვინაიდან იყო ნასვამ მდგომარეობაში დაზარალებული შეეშალა სხვა პიროვნებაში, რომელთანაც გარკვეულწილად ჰქონდა კომფლიქტი. ასევე რასობრივ დისკრიმინაციის მოტივზე სისხლის სამართლის საქმეში არსებული არც ერთი მტკიცებულება არ მიუთითებს.

შესაბამისად სასამართლომ განიხილა რა სისხლის სამართლის საქმე, შეაფასა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და დამტკიცებულად მიიჩნია, ვ-----
-----ას მიერ ინკრინინირებული დანაშაულის ჩადენა, კერძოდ, საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, რაც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, სასამართლო ცალსახად ადგენს, რომ 2019 წლის 27 ივლისს, დღის საათებში, თბილისში, გ-----
---- მიმდებარე ტერიტორიაზე ვ-----ამ ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ი-----ის მოქალაქე ხ-----ს, კერძოდ სახის არეში ორჯერ ძლიერად დაარტყა მუშტი, რა დროსაც ყველა შემთხვევაში ი-----ის მოქალაქე ხ-----მა განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი, ყოველივე ეს იძლევა საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედების შემადგენლობას.

საქმეში არსებულ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა საკმარისია ვ-----ას დამნაშავედ ცნობისა და მისთვის გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, აქვე სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

შესაბამისად სასამართლოს მიაჩნია, რომ ვ-----ამ მის მიერ განხორციელებული ქმედებით - ჩაიდინა ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს 120-ე მუხლით გათვალისწინებული გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რის გამოც იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ვ-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო დამამძიმებელ გარემოებად უნდა ჩაითვალოს მისი ნასამართლობა.

სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მეოთხე ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები.

გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავეს შეფასებას, სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური, ადეკვატური და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. ასევე სასამართლო მიუთითებს, რომ თუ ერთის მხრივ, დამნაშავესათვის არაადეკვატურად მკაცრი სასჯელის დანიშვნა იწვევს უსამართლობის განცდას, ასევე მეორეს მხრივ, მის მიმართ ზედმეტი ჰუმანურობისა და შეუსაბამოდ მსუბუქი სასჯელის

დანიშვნამ, შესაძლოა გამოიწვიოს დამნაშავეში დაუსჯელობის განცდა და ერთგვარი წახალისებაც კი მოახდინოს მისი.

შესაბამისად სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულ ვ-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებას, მისი ცხოვრების პირობებს, მის ოჯახურ და ქონებრივ მდგომარეობას და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლით გათვალისწინებულ სხვა მოთხოვნებს, რომელიც გავლენას ახდენს სასჯელზე, ასევე, იმ გარემოებას, თუ რამდენად სამართლიანი, შესატყვისი და პროპორციული იქნება დანიშნული სასჯელი ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან, რის გამოც ვ-----ას უნდა განესაზღვროს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

სასამართლო უთითებს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს ჯარიმას, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით 120-იდან 180 საათამდე, შინაპატიმრობას 6 (ექვსი) თვიდან 1 (ერთ) წლამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ერთ წლამდე ვადით, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

სასამართლო საბოლოოდ სასჯელის დანიშვნის დროს მხედველობაში იღებს კერძო და ზოგადი პრევენციის აუცილებლობასაც, ის, რომ კერძო პრევენციის მიზანია ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების ფართო მასების გაფრთხილებას, რომ ამგვარი ქმედება არის დასჯადი და, რომ ანალოგიური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში სახელმწიფოს ექნება ადეკვატური რეაგირება.

ბრალდებულ ვ-----ას მიმართ შერაცხული ბრალდება სუბიექტური მხრივ განზრახ დანაშაულთა კატეგორიას მიეკუთვნება, რომელისთვისაც მნიშვნელობა არ აქვს მოტივსა და მიზანს. მართალია მოცემული დანაშაული მიეკუთვნება ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულს, თუმცა გასათვალისწინებელია მისი განმეორების რისკები და შესაძლო მძიმე შედეგები.

სასამართლომ აუცილებლად უნდა გაამახვილოს ყურადღება

რამდენად გულწრფელია ბრალდებულ ვ-----ას სინანული წარდგენილი ბრალდების მიმართ. სასამართლო სხდომაზე ბრალდებულმა დაადასტურა, რომ აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ ქმედებას, ჰყავს ინვალიდი მშობლები, არის სოციალურად დაუცველი.

იმისათვის, რომ დამნაშავე განიმსჯვალოს მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით, ასევე სამართლიანობის აღდგენის კუთხით მნიშვნელოვანია არა მხოლოდ პირის მსჯავრდება ჩადენილი ქმედებისათვის, არამედ ამ ქმედებისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრაც, რამაც უნდა დააფიქროს ბრალდებული ჩადენილი ქმედების ირგვლივ და აუცილებლად უნდა მოხდეს დაზარალებულისათვის მიყენებული უფლებების დარღვევის კომპენსირება. შესაბამისად სასამართლო მხედველობაში იღებს ყოველივე ზემოაღნიშნულს, ითვალისწინებს რა, ვ-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, ის, რომ აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულს, არის სოციალურად დაუცველი, მშობელს აქვთ ჯანმრთელობის პრობლემები, განუსაზღვრავს სასჯელის სახით საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომას.

ასევე სასამართლო განმარტავს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2-----ის განაჩენით ვ-----ას სასჯელის სახედ განესაზღვრა ჯარიმა 2000(ორი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც თ-----ის მომართვის თანახმად დღეის მდგომარეობითაც არ აქვს გადახდილი და რეგისტრირებულია მოვალეთა რეესტრში. შესაბამისად ვ-----ას უნდა განესაზღვროს სასჯელი განაჩენთა ერთობლიობით საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის გამოყენებით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 270-272-ე, 275-277-ე, 279-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ვ-----ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისთვის სასარგებლო

შრომა 180 (ასოთხმოცი) საათის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მესამე ნაწილის საფუძველზე ვ-----ას პატიმრობაში ყოფნის ვადის (2019 წლის 28 ივლისიდან - 2019 წლის 1 აგვისტოს ჩათვლით) გათვალისწინებით, შეუმცირდეს დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადებისთვის სასარგებლო შრომა 155 (ასორმოცდათხუთმეტი) საათის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის თანახმად ახლად დანიშნულ სასჯელს დაემატოს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2-----ის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი ჯარიმა 2000(ორი ათასი) ლარის ოდენობით და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით ვ-----ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადებისთვის სასარგებლო შრომა 155 (ას ორმოცდათხუთმეტი) საათის ოდენობით და ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით.

ვ-----ას მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს. გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან 1(ერთი) თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა.

მსჯავრდებულ ვ-----ას საქართველოს სსკ-ის 65-66-ე მუხლების საფუძველზე, დაევალოს პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ამასთან, მსჯავრდებულ ვ-----ას მიმართ საზოგადებისთვის სასარგებლო შრომის აღსრულებაზე კონტროლისა და დახმარების განხორციელება დაევალოს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სამსახურის ტერიტორიულ ორგანოს - მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქმეზე დართული საგნები და ნივთები:

სგამოძიებო ექსპერიმენტის ამსახველი ფოტოსურათები 1(ერთ) ცალ კომპიუტერულ დისკზე, დაულუქავი სახით, ვიდეოჩანაწერის დათვალიერების ამსახველი ვიდეოჩანაწერი 1(ერთ) ცალ კომპიუტერულ დისკზე, დალუქული 1(ერთ) პაკეტად, რომელიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე
გოგუაძე

ელენე